

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 213. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm11388/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men Edingborg alt overseer
 Dog London, paa en Maade,
 I mange Dage Meget seer,
 Og Fremtid er en Gaade!

London.

Komme, hvo som komme kan!
 Kommer, Mand og Kvinde!
 Alle Folk i jeres Land
 Rummes kan herinde,
 Her kan Alle gaae sig træ, —
 Her kan Alle see sig møt,
 Møde hele Verden.

I Paris er Alting smukt,
 Har man længe Indret,
 Der er dog en hæslig Lust,
 Seinen er saa mudret,
 Themsens Speil er himmelblaat,
 Penge lugter immer godt,
 Guld kan Alt forgælde.

Med min Dampet i en Svip
 Svømmer I herover,
 Savner ei Loui's Philip,
 Naar I seer mit Tower;
 Er end nylig Noget brændt,
 Giennem Skarsild, som bekjendt,
 Kivnere man bliver!

Det var Preussers-Kongens Ord,
 Som jeg havde ventet,
 Hvor i Sky nu, efter Snor,
 Bygges Parlamentet,
 Og min Børs i al sin Pragt,
 Hvortil Grundten og er lagt,
 Lydt det skal forlynde!

Ikken er min gode Ven,
 Stjendt vi duellerer,
 Rejse maa den op igjen
 Hvad den ruinerer;
 Løsen mit er: Haardt mod Haardt,
 Hvad i Røg der strattes bort,
 Vær med Damp betales!

Og for Næsten skal I see
 Her er Hof tilbage,
 I mig boer en magtig Fee
 Fra de gamle Dage,
 Immer i min Verdens-By
 Underværker solnternene
 Vorer op af Jorden!

Allevægne, hvor I gaaer,
 Se en I kan møde,
 Mellem Regents-Parfens Faar,
 Og iblandt de Døde,
 Som en Ris og som en Mohr,
 Som en Thy og som en Thor,
 Tit som en Forpagter!

Måste Skoven i min Havn,
 Dandsjende paa Roden,
 Og hoed kunns hos mig har Ravn:
 Tragien under Floden,
 Al min Vidsdom, al min Roes,
 Alt mit Guld og alt mit Gods,
 Gav mig Heens Raade!

Udses Dronning under Ze
 Rønnes hun af Skjalde
 Og Victoria paa Es
 Alle hende falde,
 Her, i hendes Fødestavn,
 Frihed dog er Heens Ravn,
 Remt at Hulomme!

Hun med Himlen snaer i Pagt,
 Det er godt at mærke,
 Byder ei dens Dvermagt
 Trods, som Troldse stærke;
 Alle Vænder, alle Dø,
 Frit maa tumle sig i Nord,
 Naar ei Haand de løste!

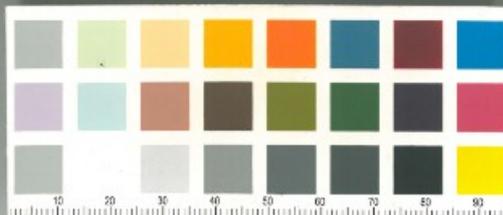
Sagtens har hun sine Fjell,
 Hver en Fee har Nyffer,
 Seer sig alt for tit i Speil,
 Leer ad smaa Uhyffer,
 Immer dog paa Dronning-Vils,
 Ei som Heren i Paris,
 Hallernes Madame!

Mod de lærde Føll ijar
 Slen hun er med Latter,
 For de kalder hende her
 Chartamagnas Datter,
 Dremstakket Pergament
 Ei hun være vil belienet,
 Som sin syde Moder!

Datter er den Fee saa ynd,
 Caavidt jeg kan mærke,
 Heller af en hedenst Gud,
 Sagtens Thor den Stærke;
 Gialder Andet end Latin,
 Harde han er Datter sin,
 Een Jomfru Drude!

Dermed falder godt i Traad,
 Som et Ledd i Kæden,
 Hendes Log og hendes Daad,
 Glæds i Østerleden,
 Hvor hun uds, en Sonnen-Rat,
 Govindur forvandlede brat,
 Britisk til Calcutta!

Olive, Hastings, Welleslev,
 Hendes Jarler gilde,
 Glemmes end ved Ganges ei,
 Og i London silde;
 Sagtens Arthur Wellington
 Harde tør, hans Helle-Mand
 Husles i Nyfore!

Nys vel fra Afgghanistan
 Bud, med blege Klæder,
 Til mig hastet over Strand,
 Græd for Mand og Kvinder;
 Og paa China-Dragens Skjød
 Heen bærer nu en Døst
 Droi med Udgaards Løse;

Men saer kun i Hjemmet Bugt
 Hun med Frangners-Vien,
 Jager end som før paa Flugt
 Romerens-Voatten;
 Sikkert med et Tiger-Spænd
 Kommer Hun, fra Østerland,
 Grefuld tilbage!

Fært da i sin fulde Glæde
 Skal min Fæe J. sue,
 Thems og Ganges gaar i Dands
 For Westminster's Frue,
 Middehav og Østers,
 Koade høit om Anguls De:
 Elvedronnings-Stalen!

Da skal Volund Vingemed
 Gamre hendes Krone,
 Alle Klokker gaar derved
 Rivt i Gædmands Tone,
 Alle Shakespears Alfer smaa,
 Gyde, røde, gule, blaa,
 Døltre sig i Engen!

Roses skal da alle Vaand,
 Som ei Henriks binde,
 Rere sig hver Øinst af Vaand,
 Som i Støv er inde,
 Mumier, selv nok saa net,
 Dandske skal en Memmet
 Med Athenes Døttre!

Oxford dæmper op tilbunds,
 Stolt med Bodleianet,
 Gamtvædige gjennemstier med Glæde
 Lusien jernbanet,
 Kaypes saa i Væddeløb
 Om den Krands, ei giert paa Kieb,
 Kroens selv har bundet!

Byens Kirken, ogsaa lød
 Af at staa i Skygge,
 Lister sig til Thems'en ned,
 Har og med sig Lykke,
 Exter sig kun, hvor man godt,
 Over Greenwicks Alle-Slot,
 Seer „den Høie Kirke“!

Selv de Stjerner skal forgaar,
 Som er Himlens Smykke,
 Ende vil engang vel saae
 Ogsaa Londons Lykke;
 Men saalænge Stort og Smaat
 Spille sig i Blanst og Blaat,
 Blinke mine Taarne!

